

Л.Б.Мартінова, канд.філол.наук, доцент
Вінницький торговельно-економічний інститут Київського
національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця

ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКІ ЦІННОСТІ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Прискорення соціально-економічного розвитку нашої держави вимагає якісної зміни системи вищої школи, радикального оновлення структур, форм і методів функціонування, максимальної інтенсифікації навчального процесу.

Сучасна освіта повинна мати випереджальний характер, бути гнучкою відкритою системою, забезпечувати можливості для духовного, інтелектуального, фізичного розвитку всіх громадян України. .

Нині перед вищою школою постало завдання знайти шляхи органічного поєднання професійної підготовки студентів із формуванням у них глибокого наукового світогляду, громадянської зрілості, високої політичної, моральної культури, істинної інтелігентності. Кажучи про нову парадигму освіти, слід розвивати багатоваріантну методологію тут роль людини стає визначною. Таку методологію можна назвати гуманістичною тому, що до неї для кінцевого вибору необхідно залучати духовно-моральні оцінки. Рішення повинні спиратися на духовні й культурні цінності. Така методологія творчої діяльності, будучи покладеною в основу освіти, вимагає формування моральних і вольових якостей, духовного розвитку людини. А це означає, що людина буде в центрі системи освіти.

Вища освіта є найважливішим соціальним інститутом, що функціонує з метою задоволення суспільних потреб. Зростання міжнародної відкритості національних культур, основні світові тенденції розвитку людської цивілізації своєрідно відбиваються і в системі освіти. Зокрема, виникає потреба в універсальних фахівцях, що одержують професійну підготовку в національних університетах. Це приводить до того, що зміст національних систем вищої освіти природно прагне до так названих "світових стандартів", вироблених світовою наукою і технікою.

Варто підкреслити, що інтеграція вищої освіти у світову систему - це процес, що об'єктивно розвивається, у який можна спробувати не включатися, але який не можна не помічати. Як будь-яке об'єктивне явище, процес міжнародної інтеграції тією чи іншою мірою трансформує національні освітні системи.

На нашу думку, освіта має дві сторони. По-перше, вона являє собою систему певної суми знань, умінь, оволодіння стандартами рольової професійної поведінки. По-друге, і це є найважливішим, освіта є

процесом формування особистості як суб'єкта діяльності і суспільних відносин.

Дати молодій людині необхідні знання, підготувати до професійної діяльності (точніше кажучи, до роботи) легше, ніж допомогти їй сформуватися як особистості. Тому обговорюючи проблеми вищої освіти необхідно зауважити, що перспективними засобами підвищення ефективності у цій галузі повинні стати інтеграція наукового знання, розвиток пріоритетних напрямків у освіті (індивідуалізація, гуманізація, гуманітаризація). Процес гуманітаризації освіти, спрямований на формування духовності особистості, повинен здійснюватися, насамперед, через реалізацію гуманітарного знання.

Г.И.Литвиненко, зав. каф. ин.языков,
Л.Я.Хмелик, доц.каф. ин.языков
Сумский государственный университет

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ ЛИНГВИСТИЧЕСКОЙ И КОММУНИКАТИВНОЙ КОМПЕТЕНЦИИ В УСЛОВИЯХ ПРОФЕССИОНАЛЬНО-ОРИЕНТИРОВАННОГО ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ

Коммуникативной компетенцией называют способность общаться на иностранном языке с целью обмена информацией. Она считается сформированной, если обучаемый использует иностранный язык как средство практического общения. Для ее успешного формирования обучаемый должен быть активен, инициативен в порождении речи, проявлять творчество в запоминании, накоплении и использовании учебной и предметной информации. Именно требование творчества обучаемого определяет подход преподавателя к организации учебного процесса.

Коммуникативная компетенция — это цель и результат обучения, которые реальны только при наличии сформированной лингвистической компетенции. Взаимосвязь между лингвистической и коммуникативной компетенцией строго детерминирована: без первой невозможно развитие и функционирование второй. Предметом лингвистической компетенции является лексический и грамматический аппарат, минимизированный с учетом целей, коммуникативных намерений и сроков обучения.

Лингвистическая компетенция считается сформированной при наличии такого уровня взаимодействия лексической и грамматической базы языка, который достаточен для общения в заданных методических пределах. Очевидно, что принцип коммуникативной достаточно-